

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Malarum cupiditatum fames.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

filia impudicâ Dial. 23. Lascivire incipit filia: Lanas dapes, & vestes illi molles ac fulgidas, annulosque & armillas detrahe, & quidquid est aliud, quô & ipsa sibi placeat, & placere aliis studeat: objice illi domesticas curas, pensa, acus, & colos, & si quid est operis, quod suaves & molles manus in callum duret: Seduc illam à spectaculis, à concursu populi: festis etiam diebus domi contine; nullum vagis ac discolis cogitationibus tempus relinque. Prostituunt parentes filias, dum eas superbire sinunt, crispare capillos, fucare faciem, vagari per alienas domos, cantare, saltare, pudorem venalem circumferre. Verè Siracides, c. 41. *De patre impio* (adde etiam de matre impia) *queruntur filii (& filia) quoniam propter illum in opprobrio sunt.* Quippe qui eos in infamiam, & dedecus indulgentiâ, consilio, jussione, inopiâ conjecit.

IV. (d) ----- furit ardor edendi,

Pérque avidas fauces, immensaque viscera regnat &c.

Non de fame tantum pronuntiari possunt: sed de aliis naturæ prodigiis, Avaritia, Ambitione, Libidine, Ebrietate, immodico omni studio, & insatiabili cupiditate, ait in hunc locum Farabius. Mihi huc quadrare videntur quinque viri illi, de quibus S. Bernardus in declamatione super id: *Ecce nos reliquimus omnia*, declaraturus, quàm insatiabilis sit fames, Mundum, hoc est, vanas cupiditates amantium. Vidi ego, inquit, aliquando quinque viros, quid nî phreneticos arbitrer? Primus siquidem plenis buccis marinam masticabat arenam. Secundus sulphureo astans lacui, exhalantem teterrimum, foetidissimumque gestiebat haurire vaporem. Tertius fornaci incubans vehementer accensæ, micantes scintillas excipere faucibus letabatur. Quartus supra pinnaculum templi residens, levioris auræ spiritum aperto attrahebat ore: & si quô minus influere videretur, flabello ipse sibi ventum ciebat, tanquam aërem deglutiturus. Quintus seorsim positus ridebat ceteros, ipse quoque ridendus, & maximè: proprias enim carnes incredibili quodam studio sugere laborabat. Miseratus homines, causamque sciscitatus à singulis: unam omnibus esse reperio, validissimam famem, &c. Non difficile est divinare, quid hoc sibi ænigmate velit S. Pater. Nam quænam est peritura bona esurientium satietas? nulla. Ipsa copia famem parit. Quinam verò maris sabulum dentibus mandunt, nisi avari? qui sulphureum vaporem hauriunt, nisi libidinosi? qui scintillas ex ardenti fornace excipiunt, nisi iracundi? quos juvat in alto collocatos auram attrahere & devorare, nisi superbos & ambitiosos? qui denique

(d) *Malarum cupiditatum fames.*

denique proprias sugunt carnes, nisi invidi, gulæque dediti? De his omnibus dici possit

----- Quid non mortalia cogis

Pectora dira fames, nunquam saturanda cupido!

Ad hypotyposin *Famis* adjungenda est domus & descriptio Invidiæ, quam non minus ingeniosè & artificiosè depingit Ovidius lib. 2. Metam. in hunc ferè sensum & modum.

(e) Fortè Mercurius animum adjecerat ad *Hersen*, puellam nobilitate generis (nam patrem habebat *Cecropem*, Athenarum Regem) & formæ præstantem, connubio sibi copulandam. Et quia *Herse* Palladis (in cuius consortio vivebat) æquè castitatem atque studia æmulabatur, abhorrebat à nuptiis. Igitur Mercurius convenit *Aglauron*, *Herse* sororem, & blandis instat precibus, ut pronuba velit esse conjugii. Hæc aurum paciscitur, fidem & operam promittit. Aversata *Pallas* avaritiam, constituit ulcisci, & *Aglauron* diris invidiæ stimulis excruciare; studuerat enim pretium nuptiarum excandefacere, & sorori honorem præripere. Rem eò deducit *Pallas*, rogatu *Mercurii*, ut *Herse* conveniret in manum deo. Exinde confert se ad Invidiæ domum, sive potiùs antrum, in ima situm valle, & à conspectu remotum; nec solem admittens, nec ventum; perpetuo horrore septum, ubi nihil nisi frigus, & spissa caligo. Ad eam speluncam delata dea, non sustinuit ingredi (neque enim hoc decorum erat *Jovis* filiæ) sed postes extrema hastæ cuspide pulsavit.

Concussæ patuere fores: videt intus edentem
Vipereas carnes, vitiorum alimenta suorum
Invidiam: visâque oculos avertit, at illa
Surgit humo pigrè, semesarumque relinquit
Corpora serpentum, passûque incedit inertî.
Vtque deam vidit, formâque, armisque decoram,
Ingemuit, vultumque deæ ad suspiria duxit.
Pallor in ore sedet, macies in corpore toto:
Nusquam recta acies: vivent rubigine dentes:
Pectora felle virent: lingua est suffusa veneno:
Risus abest: nisi quem visi fecere dolores.
Nec fruitur somno, vigilantibus excita curis:
Sed videt ingratos, intabescitque videndo
Successus hominum: carpitque & carpitur unâ
Suppliciumque suum est.

K k 3

Paucis

(e) *Invidia domus & imago.*